

פרשת ויצא
גליון מס' 122

אור ישראל

דבר העורך

כתוב בפרשה "והנה ה' ניצב עליו ויאמר" (כח, יג) יש לשאול מדוע רק כאן הקב"ה מתגלה ליעקב אבינו ע"ה שכבר הוא בגיל 77 שנה ולא לפני כן במערת שם ועבר? אלא כאן רצה הקב"ה ללמדינו מוסר, כשאדם לומד תורה אסור להפריע לו וגם אם זה גילוי שכינה, ק"ו לגילוי חבר שבא לבקר אותו.

וכמו שמסופר על הגר"א מוילנא זצ"ל שעשרים ושמונה שנה לא ראה את אחותו וכשהיא באה לבקרו בירך שהחיינו ואמר לה מחילה הזקן שלי קצת לבן זו התראה לפני היפרדי מהעה"ז לכן אני חייב לעסוק בתורה. שם בעולם האמת זה עולם ארוך אוכל לדבר איתך אבל כאן אין לי זמן בכלל. ובינתיים תדברי עם אשתי - היא פטורה מתלמוד תורה.

ועוד מסופר על תלמיד של החפץ חיים זצ"ל שאשתו היתה חולה וביקש מרבו לבקרה א"ל החפץ חיים וכי אתה רופא, תשב תלמד היא תתרפא וכן היה ולאחר זמן מה נולד לאותו תלמיד בן וביום הברית בא לרבו ה"ח לבקש רשות לילך אמר לו החפץ חיים וכי אתה מוהל? תשב תלמד ותמנה שליח. וכן בסנהדרין (מט) שדוד המלך ע"ה אמר לעמשא הזעק לי את איש יהודה שלושת ימים וילך עמשא וגו' ויותר וגו' שראה אותם מתחילים מסכת ולא רצה להפסיקם אע"פ שכתוב שהאיש שימרה את פי המלך יומת אבל לא כשהמלך אומר להפסיק אדם מלימוד התורה ע"ש, ומכל זה אנו יתמי דיתמי כמה צריכים להתחזק ולא להפסיק מהלימוד לכולם.

שבת שלום! העורך

פניני הפרשה

מלוקט מספרים שונים

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" (כח, י)

יש לפרש בדרך רמז שהכתוב בא לומר שיצא מבאר התורה, כי תיבת "שבע" היא בראשי תיבות: "בית שם עבר", ששם למד תורה. ואמרו רבותינו אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה. ולכן אף על פי שלפני כן יעקב אבינו נתברך "הוי גביר לאחיק", מכל מקום לא היה בן חורין גמור אלא רק לאחר שעסק ועמל בתורה יומם ולילה בבית שם ועבר.

וזהו שאמר הכתוב: "ויצא יעקב מבאר שבע" - לאחר שיצא מבית שם ועבר ועסק בתורה, אז "וילך חרנה" - נעשה בן חורין.

(תורת מהר"ץ)

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" (כח, י)

לשם מה מספר לנו הכתוב יציאתו מבאר שבע, הרי העיקר הוא לדעת לאן הולך? אלא - מסביר המגיד מדובנא - יש שני סוגי הליכה: א. אדם הולך למקום אחר מפני שהוא צריך למקום החדש. ב. משום שעליו לעזוב את המקום הישן בעל כורחו. והנה כאן עמדו לפני יעקב שתי המטרות כאחת, הרי רבקה אמרה ליעקב לברוח לחרן לא אחיה, כיון שעשיו רוצה להרוג אותו, וכוונתה היתה בעיקר להוציא את יעקב מבאר שבע. ואילו ליצחק היתה כוונה אחרת: "קום לך פדנה ארם...וקח לך אשה מבנות לבן אחי אמך" - וכוונתו היתה בעיקר שילך לחרן. נמצא שהן היציאה והן ההליכה היו עיקר גדול אצל יעקב, לכן נאמר גם "ויצא" וגם "וילך"...

(תורת הפרשה)

"ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלהים" (כח, כא)

רש"י אומר "ושבתי בשלום" - שלא אלמד ממעשיו הרעים של לבן. לכאורה, מה מביא את רש"י לפרש כך ולא לפרש שיחזור שלם מבחינה גופנית? זאת נבין מהמעשה הבא- פעם הרב בית הלוי הגיע לעיר פלונית ותלמידו בא לבקרו וללוות אותו. הרב שאל אותו - "מה אתה עושה פה היום?" התלמיד ענה "יש לי חנות סוכר וב"ה היא מצליחה מאד" לאחר מכן שוב הרב שואל אותו "מה אתה עושה פה היום?" והתלמיד משיב - "אמרת לי לרב יש לי חנות סוכר משגשגת" ואז הרב שאל בפעם השלישית - "מה אתה עושה פה היום?" התלמיד שאל את הרב: "למה הרב שואל אותי שלוש פעמים אותו הדבר?". ענה לו הרב "חז"ל אמרו "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים" (ברכות לג ע"ב) - החנות וההצלחה זה הקב"ה קובע, ואילו תורה ומצוות ומעשים טובים ויראת שמים אלו הם דברים שאתה עושה!".

אותו הדבר אצל יעקב - יעקב מדבר על מה שתלוי בו וזה שלא ילמד ממעשיו הרעים של לבן, לכן רש"י פירש כונת אומרו "ושבתי בשלום" כך, ולא שיחזור מבחינה פיזית בשלום, כי זה לא תלוי בו אלא בקב"ה.

(ילקוט לקח טוב)

הקדשות

זמני השבת

דה"נ	מוצ"ש	ר"ת
16:13	17:16	בני ברק
16:00	17:15	י-ם

לבראות ולהצלת: הרב משה בן אסתר, מרת שרה בת סוליקה, הרב שלמה בן אסתר, מרת גילה בת ג'מילה. **לעילוי נשמת:** הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב אהרן יהודה לייב בן גיטל פיגא, הרב יעקב בן מרים, ר' אליהו בן משה, ר' משה בן אליהו, מרדכי בן שמעון, וויאן בת יעקב, שמעון בן מרדכי, דבורה בת רבי משה יעקב, הרב שמריהו יוסף ניסים בן בתיה. **לרפואת:** תמר דבורה בת מיכל, לאה בת הינדל בריינדל הינדא. **לז"ש:** מרים חנה בת חיה. **לזיווג הנז:** ז'ואל שמחה בת חנה, נועה בת רות, רינת בת רות, אסתר בת שרית, גילה בת שרית, יעל בת שרית, מרים בת שושנה סולטנה, חנה בת שושנה סולטנה, אליעזר זוסמן בן זיוה.

טיב הרש"י

שאלות ותשובות על הרש"י בפרשת השבוע

"ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלקים וזה שער השמים" (כת, יז)

כי אם בית אלהים. אמר רבי אלעזר בן זרעא, הסולם הזה עומד בצלל שבע, ואמלע שיפועו מגיע כנגד בית המקדש...

(רש"י)

טיב הרש"י שאל, למה הסולם היה באלכסון ולא באנך?

ותירץ, שהנמשל לחלום הוא, המלאכים הם סימן למעשיו של האדם, שהרי העושה מעשה טוב נברא מלאך טוב. וכן ההיפך. והסולם מורה את דרכו של יעקב מבאר שבע לחרן. ובדרך הזו יש אפרות לעלייה וירידה איטית, לכן הסולם באלכסון, ובא להזהירו מלבן. ויעקב קיבל את המסר מיד, לכן כשקם נדר נדר "ושבתי שלם מהחטא".

חיפור הסיפור

המשך הסיפור

"אם כן כיצד קראת את פרקי התהילים?!"

"עשיתי בדיוק כפי שאמר לי הרב" – סיפרה הארוסה – "הגעתי הביתה, לקחתי את ספר התהילים, חיבקתי אותו בזרועותיי והתחננתי: 'אנא, ריבונו של עולם, פרק ח', פרק י"ג, פרק כ"ב, פרק נ'... וסיימתי בתפילה נרגשת לבורא, במילים משלי, שירחם עלי ויזכה אותי להקים משפחה משלי. כך במשך כל שלושים הימים..."

פלאי פלאים. האישה התמימה זועקת מתוך שברון ליבה, ובשמים מצרפים את כל מילות הפרקים, והן מגיעות עד לכסא הכבוד, ובורא עולם שומע לבקשתה וממלא אותה.

בבדיחותא

אם היום שוכחים ילד ברכב בתל אביב:

- מאמי, תראה יש פה ילד קטן בתוך האוטו.
- מצויין, תשאלו אותו אם הוא יוצא מהחנייה.

לתרומות ולכל עניני העלון
ניתן לפנות לפל"ג - 055-6763984
או למייל ALONORISRAEL@GMAIL.COM

חיפור הסיפור

בזכות אמירת פרקי התהילים

לפנינו מעשה מרגש המעובד מתוך 'ופריו מתוק', ויש בו כדי ללמדנו כמה גדול כח התחינה לבורא העולם וכי "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת."

המעשה התרחש לפני מספר שנים: יהודיה יראת ה' מצרפת, הגיעה לגיל 38 כשהיא עדיין רווקה. במשך שנים רבות לא הצליחה למצוא את השידוך המתאים עבורה, והיא הפכה לשבורה ורצוצה. כשהגיעה לביקור אצל קרוביה בעיר נתיבות, סיפרו לה אודות הגאון רבי יששכר מאיר, ראש ישיבת הנגב, ויעצו לה שתלך להתברך מפיו.

האשה, שלא ידעה לדבר בלשון הקודש, הגיעה למעונו של הרב ופרצה בבכי קורע לב. לאחר שנרגעה סיפרה בכאב, בשפתה, אודות סבלה הנורא, וזעקה: "חברותי כבר עומדות להשיא את ילדיהם, ולי אין אפילו בעל... אני מאוד רוצה להקים משפחה ולגדל את ילדי לתורה. למה אגרע מקיום מצוות הבורא...?!"

אחת מבנות הבית ששלטה בצרפתית, תרגמה את דבריה. הרב שכאב את כאבה של האשה, הציע שתאמר מדי יום, למשך שלושים יום ברציפות, ארבעה פרקי תהילים: ח', י"ג, כ"ב ופרק נ'. דבריו תורגמו לאשה, והיא יצאה מהבית ובליבה תקווה שאולי סוף סוף תיושע בזכות סגולת אמירת פרקי התהילים.

בבוקרו של היום השלושים ניצבה האשה שוב בפתח ביתו של הרב. בני הבית הודיעו לה שהיום אי אפשר להיכנס משום שהוא אינו חש בטוב, אבל היא התעקשה באומרה: "לאחר שישמע את הבשורה שבפי, אני בטוחה שירגיש טוב יותר". הניחו לה להיכנס והיא הודיעה לרב בהתרגשות (באמצעות המתרגמת): "עשיתי ככל אשר הורה לי הרב, ובסייעתא דשמיא, אתמול בלילה, בדיוק בליל השלושים מתחילת אמירת התהילים, התארסתי בשעה טובה ומוצלחת".

לא היה גבול לשמחת רבינו. הבשורה הטובה אכן גרמה לו להרגיש טוב יותר, והוא ביקש מבני הבית לשתות לחיים ולשיר לכבוד הכלה, ולאחר מכן הרעיף עליה מברכות פיו.

האשה עמדה לצאת מהבית, ולפתע פנתה אליה המתרגמת ושאלה אותה: "תאמרי לי בבקשה, האם אמרת את פרקי התהילים מידי יום כפי שאמר לך הרב?"

"בוודאי", השיבה. המתרגמת הוסיפה להתעניין: "תסלחי לי על השאלה - האם את יודעת לקרוא בלשון הקודש?"

"לא", השיבה "איני יודעת לקרוא."

העלון בחסות

קרן ללומדי תורה

עזרה ברפואת שיניים
לאנ"ש ב-30% הנחה.
טיפול בוקר ע"י רופאה
אשת אברך) 40% הנחה

הוצאה לאור של
ספרי הטיב הנמכרים
ב-40% הנחה מהעלות.

לפרטים: 052-7196515